

hogy Ottiliát férjhezmenése után is művészete ápolására serkentse. Midőn férjével, a nagyműveltségű Ebner Edwarddal elköltöznek Bécsből, akkor sem szűnik meg ez a benső kapcsolat. Ebből az időből közli szerző Brahms eddig még ismeretlen leveleit, amiket édesanyjához intézett. Ezek a levelek értékes bizonyítékai Brahms nemes baráti szívének, amivel híven résztvesz Ottilia és családja minden örömeiben, bajában. Egymás sorsát mindenkor a legnagyobb érdeklődéssel kísérik figyelemmel.

De ezeken a leveleken kívül is sok élvezetet találhatunk abban a közvetlen, lebilincselő modorban, ahogy a könyv írója vendégszerető házukban megforduló neves emberekről ír. Ottilia vonzó egyéniségével és művészetével mindenütt középpontja lett a legkitűnőbb zenészek társaságának. Pesti tartózkodásuk alatt Koessler, Eldering, Popper, Hubay, Herzfeld gyakori vendégeik. Clara Schumann, Billroth, D'Albert Mahler mind baráti körükhöz tartoztak. Megtudjuk azt is, hogy szerző maga is kitűnő zongoraművész nő volt, aki Brahmsot gyakran lévén alkalma hallani, igen szakértő és megszívlelendő tanácsokat tud adni a brahms-i zongoramuzsika előadására vonatkozóan.

Ebner Ottilia 84 évet élt, de még 75 éves korában is bámulatba ejtette hallgatóságát énekhangja telt, üde csengésével. «Aki igazán tud énekelni — ez saját kijelentése — az sohasem felejthet el énekelni és sohasem veszítheti el hangját.» Olyan aranymondás ez, amit lelkükbe véssetne a sok rossz módszerrel, csak a külső tömeghatásra pályázó, hangját korán elpazarló énekes. Ugyancsak igen tanulságos mindaz, amit Ottilia énekpedagógiai módszeréről olvasunk. Szívből sajnálhatjuk, hogy nem volt senki, aki e nemes hagyományokat a magyar énekesek kiképzésében tovább gyümölcsöztette volna.

Prahács Margit.

A Kincses-tár újabb kötetei.

Immár az ötvenedik kötet megjelenésén is túljutott a Magyar Szemle Társaság hasznos és olcsó tudományos kis könyvtára, a *Kincses-tár*.

Legújabb köteteit is kitűnő tollú szakemberek írták, a legújabb kutatások eredményeit foglalva mindenki által könnyen érthető, élvezetes formába.

Hillebrand Jenő — a *Kincses-tár* 12. számának írója, — «Az őskor története» címen az emberi művelődéstörténet legrégebbi fejezetét eleveni az olvasók lelki szeme elé. E szép és érdekes tudományág történetének vázlatát adja, majd szól az ember megjelenésének koráról, az első emberről, az őskori ember környezetéről, a jégkorszak kozmikus drámájáról, majd a magasabb típusú emberfajták európai megjelenéséről. Az őskor kultúráinak minden szempontból való szemléltető ismertetése adja a kis kötet főrészét, melyet tanulságos élvezettel lapozhat majd minden kultúremler.

Alföldi András «Magyarország népei és a római birodalom» című, 42. számú *Kincses-tár*-kötete eleven képet rajzol a római «gyarmatpolitika» hazai vonatkozásairól. Nagymagyarország földjén élt ókori népek élete, kultúrája, szokásai, stb. színesen bontakoznak ki előttünk Alföldi szemléltető erejű tolla nyomán.

Kerek Mihály a «Földbirtokpolitika»-t ismerteti a 64. sz. kötetben, az agrár magyarság ez egyik legaktuálisabb kérdéskomplexumát, a tudós szakember előkelő tárgyilagosságával és higgadtságával.

A tudományos kis kézikönyvtársorozat további fejlődésének biztos zálogát jelenti a több, mint félszáz eddig megjelent tartalmas mű.